

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 9790 af 09/07/2010 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. inddrivelse – afdragsordning – mangelfuld begrundelse

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-01511

Landsskatteretsafgørelse vedr. inddrivelse – afdragsordning – mangelfuld begrundelse

Resumé

Landsskatteretten anså en afgørelse fra SKAT, hvor en afdragsordning blev fastsat ud fra en betalingsevnevurdering og ikke ud fra tabeltrækket, for ugyldig. Landsskatteretten lagde vægt på, at afgørelsen ikke opfyldte begrundelseskravet i forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt., idet SKAT ikke havde angivet efter hvilke bestemmelser afgørelsen var truffet. Landsskatteretten lagde desuden vægt på, at begrundelsen ikke indeholdt en sådan kort redegørelse for de faktiske omstændigheder, der var tillagt vægt, og som måtte anses for nødvendig for, at der kunne udledes en meningsfuld begrundelse for, at SKAT havde valgt at fastsætte afdraget ved anvendelse af betalingsevneberegning frem for ved tabeltræk, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 6.

Klagen vedrører fastsættelse af afdrag på offentlig gæld.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten annullerer SKATs afgørelse, idet afgørelsen anses for ugyldig.

Sagens oplysninger

Klageren, som er født i 1968, er gift og samlevende med sin ægtefælle. Klageren har 3 børn.

Klagerens gæld til det offentlige er den 25. november 2009 opgjort til 64.623,40 kr.

Skattecenter 1 fastsatte i afgørelse af 2. november 2009 til klageren afdraget på gælden til 5.700 kr. pr. måned, første gang den 1. december 2009. Afgørelsen var begrundet således:

»Ifølge aftale har du fremsendt oplysninger om dine indtægter og udgifter (se vedlagte betalingsevneberegning).

I den forbindelse kan jeg oplyse at Skattecenter 2 har truffet beslutning om tilbagebetaling med kr. 5.700,00 per mdr. første gang den 1. december 2009.

Det fremgår af vedlagte betalingsevneberegning hvilke udgifter der accepteres og jeg skal oplyse om følgende vedr. de øvrige udgifter:

Forsikring campingvogn, og lån campingvogn udgiften accepteres ikke, og skal således afholdes af rådighedsbeløbet.

Licens, kabel tv og telefon udgifterne accepteres ikke, og skal således afholdes af rådighedsbeløbet.

Ulykkesforsikring, hundeforsikring, synoptip, sygeforsikring Danmark, håndbold udgifterne accepteres ikke, og skal således afholdes af rådighedsbeløbet.

Andre lån PFY, Amagerkort, SEB, DER, Scandinavian Loan, Coop SEB, Express Bank, GE Money Bank, Citi Bank alle lånene skal afholdes af rådighedsbeløbet, med mindre I kan godtgøre at lånene stammer fra etablering af beskedent hjem.

Kan I dokumentere at lånene er din ægtefællens lån vil de selvfølgelig blive accepteret på hendes udgiftsside.

Har I udgifter som I ikke har fået medtaget bedes i fremsende oplysninger om disse.

På baggrund af denne beregning, har i 14. dage til sende yderligere oplysninger og hører jeg ikke fra jer, vil min afgørelse blive effektueret fra 1. december 2009 at regne.«

I den vedlagte betalingsevneberegning var klagerens betalingsevne opgjort således:

	Klageren	Ægtefælle	Husstand
Nettoindkomst	27.504 kr.	19.503 kr.	47.007 kr.
Udgifter:			
Bil – driftsudgifter	300 kr.		300 kr.
Prioritetsydelse, bolig	19.000 kr.		19 .000 kr.
Ejendomsskat	1.350 kr.		1.350 kr.
El, gas, vand, varme, renovation	3.200 kr.		3.200 kr.
Bygnings- og brandforsikring	270 kr.		270 kr.
Nettoboligudgifter i alt	23.820 kr.		23.820 kr.
Rådighedsbeløb	5.170 kr.	3.600 kr.	8.770 kr.
Nettoudgift, 1. barn			3.512 kr.
Nettoudgift, 2. barn			2.600 kr.
Nettoudgift, 3. barn			2.600 kr.
Betalingsevne			5.705 kr.

Skattecenter 1 fremsendte i brev af 3. november 2009 et midlertidigt budget samt en foreløbig betalingsfastsættelse til klageren. Skattecentret anmodede samtidig klageren om at forholde sig til nogle spørgsmål i betalingsfastsættelsen. Skattecentret anmodede endvidere klageren om at fremsende 3 lønsedler for ham og hans ægtefælle.

Klageren oplyste i brev af 16. november 2009 følgende om sine og sin ægtefælles månedlige indtægter og udgifter og beregnede sin betalingsevne således:

	Klageren	Ægtefælle	Husstand
Nettoindkomst	21.385 kr.	18.373 kr.	39.458 kr.
Udgifter:			
Bil – driftsudgifter	300kr.		300 kr.
Prioritetsydelse, bolig	19.000 kr.		19.000 kr.
Ejendomsskat	1.350 kr.		1.350 kr.
El, gas, vand, varme, renovation	3.200 kr.		3.200 kr.
Bygnings- og brandforsikring	270 kr.		270 kr.
Nettoboligudgifter i alt	23.820 kr.		23.820 kr.
Indtægter fratrukket udgifter	-2.135 kr.	18.373 kr.	15.638 kr.
Rådighedsbeløb	5.170 kr.	3.600 kr.	8.770 kr.
Overskud efter rådighedsbeløb	-7.905 kr.	14.773 kr.	6.868 kr.
Nettoudgift, 1. barn			2.600 kr.
Nettoudgift, 2. barn			2.600 kr.
Nettoudgift, 3. barn			2.600 kr.

Betalingsevne			-932 kr.
---------------	--	--	----------

Klageren anførte herved, at værdien af hans fri bil ikke skulle lægges til hans løn, idet han ikke fik værdien af fri bil udbetalt. Klagerens løn udgjorde herefter alene 21.385 kr. og ikke som anført af SKAT 27.504 kr.

Klageren fremsendte endvidere kopi af sine lønsedler for august, september og oktober 2009. Det fremgår heraf, at klageren i august 2009 fik udbetalt 21.105 kr., og at værdien af klagerens fri bil var angivet til 6.967 kr. pr. måned. Det fremgår yderligere, at der fra klagerens lønudbetaling hver måned blev trukket 200 kr. til frokost, 30 kr. til gavekasse og 50 kr. til personaleforening.

Det fremgår af klagerens skattemappe, at hans indkomst i august og september måned 2009 udgjorde følgende beløb:

	August	Septem- ber
Bruttoindkomst	46.967,00 kr.	46.967,00 kr.
Heraf værdi af fri bil	6.967,00 kr.	6.967,00 kr.
A-skat	13.056,00 kr.	13.056,00 kr.
AM-bid rag	3.601,00 kr.	3.601,00 kr.
ATP-bidrag (lønmodtager- andel)	90,00 kr.	90,00 kr.

Ved den påklagede afgørelse af 25. november 2009 fastholdt skattecentret det fastsatte afdrag på 5.700 kr. pr. måned.

Klageren klagede over denne afgørelse den 11. december 2009. SKAT besvarede i brev af 14. december 2009 klagerens henvendelse af 11. december 2009 således:

»Hermed fremsendes svar på dine spørgsmål, i henhold til brev af 11. december 2009.

Værdien af fri bil, er tillagt din indtægt i henhold til afgørelse truffet af Landsskatteretten den 13. februar 2007, samt bekendtgørelse nr. 1520 af 14. december 2006 jfr. § 17, nr. 22. Hvis det kan godtgøres, at en fri bil faktisk anvendes i arbejdsgiverens interesse, kan der ved opgørelsen af nettoindkomsten godkendes et fradrag efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 4, nr. 3.

Hvis du selv købte bil, ville udgifterne til bilen samt lån til køb af bil blive accepteret som en udgift. Hvis der er tale om en meget dyr bil, kan der blive tale om reduktion af udgifterne.

En bonus medtages i den månedlige indtægt, på samme måde som anden løn, og vil således påvirke din betalingsevne på samme måde som en reel lønforhøjelse. Den vil selvfølgelig kun medgå som en nettoudbetaling.

Din hustrus indtægt er rettet ned i forhold til det fremsendte materiale.

Jeg har d.d. videresendt klage til Landsskatteretten.«

SKATs afgørelse

SKAT har fastholdt det fastsatte afdrag på gælden med 5.700 kr. pr. måned.

Afgørelsen er begrundet således:

»På baggrund af det fremsendte materiale, har jeg d.d. truffet afgørelse om afvikling af restance med kr. 5.700,00 per mdr. første gang 1. januar 2010.

Jeg skal oplyse at den beskatning som du er pålagt i forbindelse med fri bil, er tillagt til indkomst, hvilket følger af afgørelse hvor af det frem går at indtægten tillægges værdien af fri bil, uanset at jeg er bekendt med, at du IKKE får beløbet udbetalt.

Har du udgifter til bil som ikke fremgår af det fremsendte bedes du sende dette.

Mht. de anførte udgifter til flytning og istandsættelse må lånene ikke være blandet med andre lån eller forhøjet i forbindelse med indfrielse af gamle lån og du bedes dokumentere at lånet er optaget til dette samt stiftelsestidspunktet.«

Efter at have foretaget remonstrationsbehandling af klagen videresendte SKAT den 4. maj 2010 klagen til Landsskatteretten. I brevet anførte SKAT følgende:

»Der bliver den 14. december 2009 truffet afgørelse i sag som på daværende tidspunkt bliver behandlet i Skattecenter 2.

Jeg anfører i brevet som sendes til pågældende, at sagen herefter vil blive fremsendt til Landsskatteretten.

Nu 5 måneder senere, har vi desværre måttet erkende, at det ikke er sket og sagen har således ikke været fremsendt.

Vi skal derfor bede Landsskatteretten behandle klagesagen, idet fejlen – uden tvivl – er begået i Skattecenter 2.«

Klagerens påstand og argumenter

Der er fremsat påstand om, at det månedlige afdrag nedsættes.

Værdien af klagerens fri bil skal ikke tillægges klagerens indkomst. SKAT har lagt hele værdien af klagerens fri bil på 6.967 kr. til klagerens nettoindtægt. Det er alene den yderligere udbetalte indtægt, ca. 3.700 kr., som klageren ville have oppebåret, dersom han ikke havde fri bil, der skal lægges til klagerens nettoløn.

Værdien af klagerens fri bil skal behandles på samme måde, som en månedlig bonus på 6.967 kr. ville blive behandlet. En sådan bonus ville ikke blive tillagt klagerens nettoløn, men ville blive tillagt nettolønnen efter fradrag af skat og andet.

Dersom klageren ved at fremlægge dokumentation for udgifter til bil, som ikke fremgår af det tilsendte materiale, kan trække biludgifter fra sin betalingsevne, da straffes klageren ved at have firmabil, da klageren allerede har betalt skat af værdien af fri bil én gang. Firmabilen er i øvrigt et krav fra klagerens arbejdsgiver.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Ifølge § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen), skal afdragsordninger, der fastsættes af SKAT, fastsættes som en procentdel (afdragsprocent) af den årlige indkomst. Den årlige indkomst opgøres som den årlige bruttoindkomst inklusiv indtægter omfattet af § 12, fratrullet arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, ATP-bidrag og skat.

Det beløb, der skal afdrages årligt, fastsættes efter den opførte tabel i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, som efter bekendtgørelsens § 42 reguleres hvert år. Den tabel, der er gældende for 2009, er offentliggjort i SKM2009.5.SKAT.

Det månedlige beløb, som skal afdrages, svarer til det efter stk. 1 fastsatte årlige afdragsbeløb delt med 12 og afrundet nedad til nærmeste hele eller halve hundrede. Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, at skyldneren normalt anses for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie, når afdragsordningen er fastsat efter tabellen i § 5, stk. 1.

Efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 4, fastsættes den årlige indkomst efter stk. 1 som seneste måneds indkomst ifølge indkomstregistret omregnet til årsindkomst. Hvis seneste måneds indkomst før skat afviger fra den forudgående måneds indkomst før skat, anvendes den måneds indkomst før skat, hvor indkomsten er lavest. Seneste måneds indkomst er udtrækningsmåneden minus to måneder, og forudgående måneds indkomst er udtrækningsmåneden minus tre måneder, jf. SKM2009.20.SKAT.

Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, at afdragsordninger kan fastsættes efter en konkret betalingsevneberegning efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens kapitel 6, når særlige forhold taler derfor, eller hvis skyldneren anmoder herom.

De indsendte budgetoplysninger anvendes herefter til at opgøre husstandens månedlige betalingsevne, der beregnes som differencen mellem husstandens dokumenterede månedlige indtægter og udgifter.

Af inddrivelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 2, i kapitel 6 fremgår følgende:

»Det månedlige afdrag til betaling af gælden udgøres af skyldnerens og dennes ægtefælles månedlige nettoindkomst, jf. § 14, med fradrag af følgende udgifter:

- 1) rimelige udgifter til bolig, jf. § 15,
- 2) nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn, jf. § 16,
- 3) udgifter til samvær med mindreårige børn, jf. §§ 16-17,
- 4) bidragsforpligtelser, jf. § 18,
- 5) udgifter til særlige behov, jf. § 19,
- 6) udgifter til ganske særlige behov, jf. § 20,
- 7) et rådighedsbeløb, jf. § 21,
- 8) ydelser på ægtefællens gæld, jf. § 22, og
- 9) ydelser på anden gæld, jf. § 23.«

Det fremgår således, at afdrag skal fastsættes efter tabeltræk i henhold til inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, medmindre særlige forhold, herunder klagerens anmodning herom, taler for at fastsætte afdraget efter klagerens betalingsevne, jf. inddrivelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 6.

Forvaltningslovens § 22 har følgende ordlyd:

»En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.«

Forvaltningslovens § 24 har følgende ordlyd:

»En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, gælder ikke i de sager, der er nævnt i § 9, stk. 4. Begrundelsens indhold kan i øvrigt begrænses i det omfang, hvori partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jfr. § 15.«

Skattecentrets afgørelse af 25. november 2009 opfylder efter Landsskatterettens opfattelse ikke kravet til begrundelse i forvaltningslovens § 24.

SKAT har ikke i den påklagede afgørelse af 25. november 2009, i afgørelsen af 2. november 2009, i brevet af 14. december 2009 eller i forbindelse med remonstrationsudtalelsen af 4. maj 2010 ved oversendelse af klagen til Landsskatteretten angivet, efter hvilke bestemmelser afgørelsen er truffet. Se forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt.

SKAT har ikke beregnet det månedlige afdrag efter tabeltrækket. SKAT har fastsat det månedlige afdrag efter en beregning af klagerens betalingsevne. SKAT har ikke angivet særlige forhold, der taler for at fravige udgangspunktet om, at det månedlige afdrag skal fastsættes efter tabeltrækket, og det fremgår ikke af sagens oplysninger, at klageren har anmodet om, at afdraget blev fastsat efter klagerens betalingsevne.

Afgørelsen indeholder således ikke en sådan kort redegørelse for de faktiske omstændigheder, der er tillagt væsentlig vægt, og som må anses for nødvendig for, at der kan udledes en meningsfuld begrundelse for, at SKAT har valgt at fastsætte afdraget ved anvendelse af betalingsevneberegning frem for ved tabeltræk. Se forvaltningslovens § 24, stk. 2.

Der må derfor anses for at foreligge en formalitetsfejl ved afgørelsen af 25. november 2009 i form af mangelfuld begrundelse, som SKAT hverken forud herfor eller efterfølgende har afhjulpet.

Klageren har på grund af den mangelfulde begrundelse ikke haft mulighed for at vurdere, om SKAT ved afgørelsen har undladt at inddrage visse kriterier til gunst for klageren i afgørelsen, idet klageren ikke er tilvejebragt oplysning om de pågældende retsregler.

Sagsbehandlingsfejlen må derfor i det konkrete tilfælde anses for konkret væsentlig.

SKATs afgørelse af 25. november 2009 anses derfor for ugyldig. Det af SKAT fastsatte månedlige afdrag ophæves således.

Klageren er herved berettiget til at få tilbagebetalt eventuelle beløb, som han måtte have indbetalt som følge af SKATs afgørelse af 25. november 2009, og som måtte overstige det beløb, som klageren kunne være pålagt at betale ved en gyldig afgørelse om fastsættelse af en afdragsordning efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsen.